

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.035/2018/10.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Hargita Árpád ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Farkas Ervin jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. november 15. napján kelt 19.K.30.888/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.888/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 500.000 (azaz ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az adóhatóság a felperesnél általános forgalmi adó (áfa) adónemben 2010. július hónapra bevallások utólagos vizsgálatára irányuló, pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott határozatban az elsőfokú adóhatóság a felperes terhére 103.493.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amit jogosulatlan visszaigénylésnek minősített, 51.746.000 Ft adóbírságot szabott ki.
- [2] Az elsőfokú határozat a következőket tartalmazza: a felperes a 2010. július hónapi bizonylatai szerint a Reasons s.r.o. társaság (szlovák társaság) részére repcemagot értékesített összesen 62.094.000 Ft összegben, amit bevallásában adómentes Közösségen belüli értékesítésként szerepeltetett. A szlovák adóhatóság tájékoztatása értelmében azonban az áru soha nem járt a Szlovák Köztársaság területén. Ez a társaság nem rendelkezett saját vagy bérelt raktárral, 2009-2010. években fiktív ügyleteket bonyolított le a magyarországi áfa visszaigénylések megteremtése céljából. 2012. június 30-án törölték, mivel nem nyújtott be adóbevallásokat, a székhelye fiktív volt, és az adóhatósággal nem működött együtt. Hadobás Tamás (HT) nyilatkozatából az állapítható meg, hogy csak névlegesen volt a szlovák társaság ügyvezetője, azt ténylegesen testvére alapította, vezette, aki magyarországi lakcímmel nem rendelkezik és büntetett előéletű. A számlákon szereplő közösségi értékesítés ténylegesen nem valósult meg, az áru Magyarország területét igazoltan nem hagyta el, ezért a felperes nem számlázhatott volna áfamentesen. Az adókülönbözetet e körben az elsőfokú adóhatóság az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXVII. törvény (Áfa tv.) 89. § (1) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 99. § (2) bekezdésére alapította.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság megállapította azt is, hogy a felperes levonható adóként szerepeltette a T. M. Kft.-től, a L. Kft.-től, a B.D. P. Kft.-től, továbbá az A. K. Kft.-től befogadott számlákban feltüntetett áfát. Jogi álláspontja szerint a felperes - figyelemmel az Áfa tv. 120. § a) pontjára, 127. §(1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számtv.) 15. § (3) bekezdésére, 165-166. §-aira - nem volt jogosult az adólevonási jog gyakorlására. A számlázásban szereplő cégek többsége nem rendelkezett telephellyel, raktárral, raktárkészlettel, a gazdasági tevékenység folytatásához szükséges személyi, tárgyi eszközökkel. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján egyértelmű, hogy az előzőekben megjelölt társaságoktól beszerzett áruk eredete nem igazolt, ezek nem a számlákon szereplő beszállító

társaságoktól származnak. A felperes nem bizonyított olyan ellenőrzési tevékenységet vagy bármilyen más cselekményt, amely aktív magatartásként lehetővé tette volna számára, hogy az ügyleteket ellenőrizze, vagy utóbb azt ellenőrizhetővé tegye. A beszerzések kapcsán e társaságok tevékenysége kizárólag arra irányult, hogy a felperest gazdasági előnyben részesítsék.

- [4] A felperes ügyvezetői, tulajdonosai, illetve maga a felperes nem járt el kellő körültekintéssel. M. R. (MR), akit a felperes külföldi ügyvezetői/tulajdonosai bíztak meg az ügyletekkel, részére teljes körű meghatalmazást adtak, többször ellentmondásosan nyilatkozott, illetve elismerte, hogy tudatosan tőkével, tárgyi, valamint személyi feltételekkel nem rendelkező cégektől vásárolt, olyan cégektől szerzett be, akiknek nem volt saját telephelye, e cégekkel, képviselőikkel nem is találkozott. A felperes nem győződött meg arról, hogy rendelkeznek-e beszállítói a megvásárolt árukészlettel, nem járt a társaságok székhelyén, semmilyen információja nem volt az általa megvásárolt árukról, az ezeket részére értékesítőkről. Mindezek miatt tudnia kellett, hogy részt vesz az adókiírátszásban, fiktív számla befogadásában, mégpedig tudatosan. Hivatkozott az elsőfokú adóhatóság arra is, hogy a felperes által visszaigényelni kívánt áfát egyik társaság sem fizette meg.
- [5] A felperes fellebbezése alapján eljárta alperes a 2015. november 10. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot - az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta.
- [6] Azt állapította meg, hogy az elsőfokú adóhatóság eljárása során és érdemi döntésének meghozatalakor minden kötelezettségét teljesítette, lényeges eljárási jogszabálysértést nem követett el.
- [7] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság „nem a számlakibocsátó társaságok elégtelen magatartását írta elő az adózó terhére, hanem azt állapította meg, hogy a vitatott számlákon feltüntetett felek között, a számlán feltüntetett módon nem történt meg a gazdasági esemény”. A felperes a nyilvánvalóan fiktív számlákat befogadta, ezek adótartalmát levonásba helyezte, ami egyértelműen adókiírátszásban való részvételre utal. A számlakibocsátók egyáltalán nem rendelkeztek gabonával, az esetleges „fekete forrásból” beszerzett, dokumentumokkal alá nem támasztott, igazolatlan eredetű gabona pedig az ügyletek adójogi minősítése szempontjából nem releváns. Az eljárás során nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalt volna, hogy az érintett számlakibocsátók a kiállított számlákon feltüntetettekkel szemben mástól szereztek volna be gabonát, „a gabonatermelőtől, esetlegesen feketén történő vásárlásokat, illetve a Közösség területéről történő áfamentes beszerzéseket egyetlen hitelt érdemlő írásos dokumentum sem támasztja alá az

ügyben". Hangsúlyozta az alperes azt is, hogy a felperes beszállítóinál lefolytatott vizsgálatok alapján hozott határozatok első fokon jogerőre emelkedtek. Ezekben az adóhatóság azt állapította meg, hogy köztük és beszállítóik között nem zajlottak le a számlák szerinti gazdasági események, a bizonylatok fiktívek, amiből egyértelműen következik, hogy áru hiányában nem értékesíthettek a felperesnek.

- [8] A felperes által bemutatott bizonyítékok, nyilatkozatok nem alkalmasak az adómentes Közösségen belüli értékesítés igazolására. Ezek hiteltelenek, mivel a szlovák adóhatóság válasza alapján egyértelmű, hogy a szlovák társaság fiktív ügyleteket bonyolított le, az áru soha nem járt a Szlovák Köztársaság területén. A felperes nem hivatkozhat kellő körültekintés tanúsítására, mivel az elsőfokú határozatban, továbbá érdemi döntésének 89-92. oldalán részletezett okok miatt tudnia kellett arról, hogy az általa teljesített ügyletek nem felelnek az adómentes Közösségen belüli értékesítés feltételeinek.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [9] A felperes keresetében az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős határozat

- [11] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [12] Az ítélet megállapítása szerint az alperes határozata nem ellentmondásos, nem feltételezéseket, hanem bizonyítékokkal igazolt tényeket tartalmaz. Az alperes többször megkereste a szlovák adóhatóságot, az erre adott válaszokat az általa feltárt bizonyítékokkal együtt helytállóan értékelte. Az áru Szlovákiába nem került kiszállításra. A felperes hivatkozása iratellenes, mivel az alperes a határozatában több helyen is egyértelműen rögzítette, hogy milyen objektív körülmények alapján zárható ki a felperes esetében az elvárható gondosság tanúsítása. Kiemelte e körben a következőket: a felperes saját állítása szerint is kizárólag annyit ellenőrzött, hogy valós adóalanyról van szó, és a fuvarozó nem ismerte el a fuvarozás tényét. Az alperes érdemi döntésében megalapozottan megjelölt objektív körülmények egyértelműen igazolják a felperes kellő körültekintésének hiányát az adómentes Közösségen belüli értékesítés tekintetében.
- [13] Az alperes határozata összhangban áll az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítéleteiben kifejtett jogértelmezéssel. Az alperes alappal vizsgálta és helytállóan értelmezte a

kapcsolódó vizsgálatok adatait, amelyek egyértelműen alátámasztják, hogy a 4 számlakibocsátó társaság nem végzett valós gazdasági tevékenységet, mindegyik fantomizálódott, felszámolás alá került, iratanyagot nem szolgáltatott, képviselőik elérhetetlenek voltak, adóbevallást nem nyújtottak be, illetve ezek adóminimalizáló jellegűek voltak. A gazdasági események nem a számlákban foglaltak szerint történtek meg. Hangsúlyozta az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes a belföldi beszerzésekkel kapcsolatban iratanyagot „rendkívül korlátozottan szolgáltatott”. A „fekete beszerzéseire” való hivatkozás pedig irreleváns, mivel a beszerzéseket, akár „feketék” akár nem, a felperesnek és a számlakibocsátóknak kell iratokkal igazolnia. Az alperes kifejezetten vizsgálta, hogy a felperes a kellő körültekintés követelményének eleget tett-e vagy sem, és e körben is megalapozott, jogszerű döntést hozott.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Érvelése szerint a jogerős ítélet nem felel meg az Art. 97.§-ának, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésének 213. § (1) bekezdésének, 221. § (1) bekezdésének, 339. § (1) bekezdésének, az Áfa tv. 89. §-ának, a 2006/112/EK Irányelv (Irányelv) 167. cikkének. Hivatkozott iratellenes megállapításokra, „a bizonyítási mérce téves alkalmazására, illetve vizsgálatának hiányára”, az indokolási kötelezettség megsértésére, a tanúvallomás kirekesztésének elmulasztására, téves tényállásra.
- [15] Kifejtette, hogy az adómentes Közösségi értékesítést jogszerűen szerepeltette bevallásában. Az adóhatóság megkeresése ugyanis nem júliusra vonatkozott, a szlovák adóhatóság válasza nem a jelen ügyben releváns CMR-t érinti, és általánosságokat rögzít. A szlovák társaságnak volt adószáma, ennek a VIES rendszerben utána nézett, MR pedig megjelölte, hogy kivel szerződött. Megkapta az ellenértéket, ezért nem tudja, min alapul az a megállapítás, mely szerint észlelnie kellett volna a jogellenességet. A belföldi értékesítések tekintetében is jogszerűen járt el. Az alperes sem vitatta, hogy a vevőit ellátta, tehát volt gabonája, amelynek eredetét számlával igazolta. A beszállítói által elkövetett mulasztások nem róhatók a terhére. Az alperes által felhozott indokok alapján nem állapítható meg a szerződések, számlák fiktív volta, az ítéletből pedig az, hogy az 5/2016 (IX.26.) KMK vélemény (KMK vélemény) melyik esetéről van szó, ami olyan súlyos jogszabálysértés, amely már önmagában alapot ad a hatályon kívül helyezésre.

- [16] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati eljárás, amit e jellege miatt a Pp. korlátok, keretek közé szorít. A rendkívüli jogorvoslati eljárásban - a Pp. 275. §-a értelmében - nem kerülhet sor bizonyítás felvételére, a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésre, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet (BH 2012. 179.).
- [19] A Pp. 275. § (2) bekezdése előírja, hogy a jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül, a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, kiegészíteni, a felülvizsgálati kérelemben nem említett jogszabálysértésekre, indokokra a kérelem előterjesztője utóbb nem hivatkozhat. A rendkívüli jogorvoslati eljárás során ezért érdemben csak az bírálható el, ami a felülvizsgálati kérelemben a benyújtására nyitva álló határidőn belül a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kerül előterjesztésre. A felülvizsgálati kérelemben tehát az ezt előterjesztő félnek elő kell adnia a jogszabálysértés megjelölése mellett azt is, hogy a határozat megváltoztatását, milyen okból kívánja. Nem elégséges általánosságokra, korábbi beadványokra utalni, konkrétan meg kell jelölni a törvényhelyeket, továbbá ezzel összefüggésben azokat az indokokat, amelyek miatt a fél a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kéri (KGD 2016.72.).
- [20] Hangsúlyozza a Kúria azt is, hogy a felülvizsgálat során a jogsértő bírói jogalkalmazással összefüggésben keletkezett jogsérelmek orvosolhatók. A felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási hatóság eljárására visszavezethető - jogerős ítélettel már elbírált - jogsértések nem reparálhatók (Pp. 271. § (2) bekezdése, 272. § § (2) bekezdése, KGD 2014.170.). Ítéleti tényállás kapcsán pedig jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, mivel ez nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem kerülhet sor.
- [21] Rámutat a Kúria arra, hogy az alperes, továbbá az elsőfokú bíróság az adólevonási jog kapcsán érdemi döntését az Áfa tv. 120.§ a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára alapította. E törvényhelyek megsértésére azonban a felperes nem

hivatkozott, ezért felülvizsgálati kérelmének azon része, amely törvényhely megjelölése nélkül vitatja a levonási jog megtagadását, nem felel meg a jogszabályi követelményeknek.

- [22] Az előzőekben részletezett okok miatt a Kúriának érdemben kizárólag arról kellett döntenie, hogy a felperes által megnevezett törvényhelyek (az eljárási szabályok, Áfa tv. 89. § (1) bekezdése, Irányelv 167. cikke), és ezek kapcsán megjelölt indokok alapot adhatnak-e ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási, vagy anyagi jogszabálysértés megállapítására. E körben hangsúlyozza a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a felperes részére, a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján eljárva, megfelelő tartalmú tájékoztatást adott. A felperes azonban ennek ellenére a peres eljárás során sem nevezett meg, nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, vagy bizonyítási indítványt, amely alapot adhatott volna az alperes határozatában iratszerűen megjelölt adatok, tények, körülmények, bizonyítékok kétségbe vonására. Önmagában az, hogy a felperes a keresetében és felülvizsgálati kérelmében megsértett törvényhelyként megjelölte az Art. 97. §-át, nem teszi lehetővé a Pp. 336/A. § (2) bekezdésének alkalmazását, az alperes terhére jogszabálysértés megállapítását (KGD 2012.140.).
- [23] A felperesi érveléssel ellentétben a Kúria - a Pp. 275. §-a alapján eljárva - azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság minden egyes adatot, tényt, körülményt, bizonyítékot egyenként és egymással egybevetve is helytállóan értékelt a kereset által vitatott körben, teljes körűen eleget tett indokolási kötelezettségének. Ítélete megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 213. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A tényállás kapcsán a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy az nem iratellenes, hiánytalanul tartalmazza a jogvita eldöntése szempontjából releváns tényeket, megalapozott, jogszerű. Tekintettel arra is, hogy az ítélet helytálló ténybeli és jogkövetkeztetéseket tartalmaz, ezeket a Kúria nem ismétli meg, a felülvizsgálati kérelem által vitatott, érdemben felülbíráható körben csupán az alábbiakban részletezettekre kíván rámutatni.
- [24] Eljárási jogszabálysértés csak akkor alapot a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére, ha az lényeges, a peres eljárás során nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére is kihatónak minősül. HT meghallgatása kapcsán az értesítés hiánya tekintetében a felperes, ahogyan erre a jogerős ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdése is utal, nem fejtette ki, hogy miért minősülne érdemi döntésre kihatónak, HT perbeli meghallgatására bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért semmivel nem támasztotta alá álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróságnak HT tanúvallomását a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekesztenie.

- [25] Az Art. 97. § (4) bekezdése értelmében az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani. Ez alól azonban kivételt képez az, ha a bizonyítást a törvény az adózó kötelezettségévé teszi. Az Art. 99. § (2) bekezdése értelmében pedig, ha az adózót adómentesség vagy adókedvezmény illeti meg, akkor ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani. Az Áfa tv. 89. § (1) bekezdése szerint mentes az adó alól a belföldön küldeményként feladott vagy belföldről fuvarozott termékértékesítés igazoltan belföldön kívülre, de a Közösség területére, függetlenül attól, hogy a küldeménykénti feladást vagy fuvarozást akár az értékesítő, akár a beszerző, vagy - bármelyik javára - más végzi egy olyan másik adóalany, aki ilyen minőségéből nem belföldön, hanem a Közösség más tagállamában jár el, vagy szintén a Közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett, nem adóalany jogi személynek.
- [26] Az előző pontban megjelölt rendelkezések értelmében a közösségi értékesítéshez kapcsolt adómentesség csak akkor érvényesíthető, ha az adózó rendelkezik az adómentesség feltételeinek teljesülését igazoló hiteles dokumentumokkal. Az EUB a C-184/05. számú ítéletében egyértelműen rögzítette, hogy „a közösségi jog korlátaait tiszteletben tartja az az elv, amely szerint az adózás alóli kivételhez, vagy mentességhez való jog bizonyítása azt a személyt terheli, aki a jogra hivatkozik”. Az EUB előzőekben megjelölt ítéletében kimondta azt is, hogy „az adóhatóságok alapvetően az adóalanyok által szolgáltatott bizonyítékok és ez utóbbiak bevallásai alapján tudják elvégezni az ellenőrzést” (44. pont). Épp ezért lényeges, hogy az adózók olyan dokumentumokkal rendelkezzenek, amelyek ellentmondásoktól mentesen igazolják a Közösségen belüli termékértékesítés megtörténtét. A fuvarokmányoknak, más igazolásoknak tehát az eset összes körülményeinek figyelembevételével alkalmasnak kell lenniük arra, hogy hitelt érdemlő módon igazolják az áru más tagállamba történő megérkezését. Az alperes és az elsőfokú bíróság ezért helytállóan vizsgálta a dokumentumokba foglalt adatok megfelelőségét, a fellelhető hibák felperes általi felismerhetőségét.
- [27] A szlovák adóhatóságot az alperes valóban nem kifejezetten a jelen perrel érintett időszakra vonatkozó revízió során kereste meg, de a megkeresett adóhatóság válasza - az iratokból megállapíthatóan - egyértelműen vonatkozik a jelen perrel érintett időszakra is. A felperes által megjelölt fuvarozók pedig, a felperesi érveléssel ellentétben, a szlovák társaság részére történő szállítás kapcsán kerültek meghallgatásra. A felülvizsgálati kérelemben előadottakkal szemben az alperes határozatának 86. oldalán kifejezetten, helytállóan szerepelnek a jogerős ítélettel egyezően, az e körben végzett eljárási cselekmények, ezért iratellenesség nem

állapítható meg. Az elsőfokú bíróság az Áfa tv. 89.§ (1) bekezdésének, az Art. 99. § (2) bekezdésének, az EUB és a Kúria joggyakorlatának megfelelő tartalmú döntést hozott akkor, amikor rögzítette a következőket: e körben a bizonyítás nem az alperest terhelte. A felperes nem igazolta az adómentes Közösségen belüli értékesítés törvényi feltételeinek teljesülését, ezek hiányáról kellően körültekintő eljárás mellett tudnia kellett volna (BH 2117.275.).

- [28] A felperesi előadással ellentétben az adóhatósági határozatok egyértelműen rögzítik, hogy a számlakibocsátók nem rendelkeztek a felperes részére továbbszámházott gabonával. Azt, hogy e megállapítások megtételére, mely adatok, tények, körülmények, bizonyítékok alapján került sor, a határozatok indokolásai tartalmazzák. Ismételten utal a Kúria e körben arra, hogy a felperes adóhatósági bizonyítékokkal szemben a perben bizonyítást - a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva - nem ajánlott fel. Az elsőfokú bíróság pedig a felperesi érveléssel ellentétben részletesen indokolta ítéletének 5. oldalán, hogy a felperes által előadott, önmagukban álló állításokat miért nem fogadja el.
- [29] A Kúria jogi álláspontja szerint az alperes, az elsőfokú bíróság a perrel érintett ügyleteket, bizonylatokat a KMK véleménynek, a jogvita eldöntésére irányadó nemzeti és közösségi jogi jogszabályi rendelkezéseknek továbbá az e tárgyban kialakított nemzeti és közösségi jogértelmezésnek, joggyakorlatnak megfelelően, helytállóan minősítette, akkor, amikor azt rögzítette, hogy a gazdasági események nem a számlák szerinti felek között jöttek létre és a felperes javára kellően körültekintő eljárás nem állapítható meg.
- [30] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott és érdemben felülvizsgálható körben nem jogszabálysértő, ezért, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján, hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] A peresztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [32] A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2018. június 21.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna
sk.előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró